

Pan Akkers Nieuws

een uitgave van
Wijkvereniging
Panakkers

Kiek in de buurt!
Ook een leuke kiek gemaakt?
panakkersnieuws@outlook.com

jaargang 1, nummer 5
mei 2017

Wijkgenoot Jos Deckers kreeg op 26 april een koninklijke onderscheiding. Burgemeester Houben reikte de onderscheiding thuis aan hem uit.

Panakkersnieuws interviewde hem over zijn werk.

“Ik was volstrekt verrast,” zegt Jos Deckers. Onze wijkgenoot kreeg zijn koninklijke onderscheiding voor zijn jarenlange werk voor de kerk en zijn vrijwilligersactiviteiten.

Zelfs toen op 26 april de muziekbond dicht in de buurt van de Sophiastraat ‘Oranje boven’ speelde dacht hij nog: Leuk, iemand in de buurt krijgt een lintje.

Koninklijk onderscheiden

Nu had echtgenote Liesbeth een en ander zorgvuldig geheim kunnen houden. En wat ook scheelt: burgemeester Houben komt, in tegenstelling tot zijn voorganger Ligthoet, het lintje thuis uitreiken. Er hoeven dus geen listige smoezen te worden verzonnen om het slachtoffer naar het Klooster te lokken.

Er werd verzameld bij bureaus in de Frederikstraat. Die hadden uit voorzorg wel de luifel naar beneden gedaan, zodat de voorbereidingen aan het oog onttrokken waren.

Toen de deurbel ging, was het snel duidelijk en kon de burgemeester Jos benoemen tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau.

Van Boxtel naar Nuenen

Van oorsprong is Jos Deckers geen Nuenenaar. “Ik heb van 1977 tot 1998 gewerkt bij de parochie in Boxtel. In die periode ben ik 18 jaar lid en voorzitter geweest van het schoolbestuur van de Sint Willibrordusschool in Boxtel. Dat is een school voor kinderen die moeilijk kunnen leren, vaak met een geestelijke beperking, zoals het syndroom van Down. Het is zowel een basis- als middelbare school, dus de kinderen zaten van hun zesde tot hun achttiende jaar bij ons op school. Je leert de leerlingen daardoor goed kennen en het is prachtig om te zien hoe een leerling daarna toch zijn weg kan vinden in het leven en ergens bijvoorbeeld conciërge kan worden.

Tegenwoordig integreert de basisschool alles, dus zitten moeilijk lerende leerlingen niet meer apart, maar ik denk dat dat wel gaat veranderen, het is veel te arbeidsintensief voor een docent.”

Pastoraal werker

De gemeente Nuenen had oorspronkelijk drie parochies, die van Nuenen, Gerwen en Nederwetten, maar die zijn in 2006 intensief gaan samenwerken en in 2013 gefuseerd tot één parochie. Er is sindsdien één pastoor die rouleert over de oorspronkelijke parochies. In het bisdom Den Bosch is Nuenen de kleinste parochie.

In Nuenen was Jos ook pastoraal werker, net als in Boxtel. Wat houdt dat werk eigenlijk precies in? “Het begeleiden van mensen in een moeilijke levensfase, niet zelden de laatste levensfase. Je voert intensieve individuele gesprekken, maar doet ook veel in groepsverband, bijvoorbeeld volwassenencatechese, onderricht in het geloof dus. Ik heb vaak weekendvieringen gedaan in de kerk, waarbij ik zelf de preek doe en voorga in gebed. Ik heb ook veel vrijwilligers begeleid.”

Jos is nu twee jaar gepensioneerd. Met een dergelijke drukke baan was dat wel een forse overgang. “Maar ik ben nog steeds voorganger, ik werk nu een paar uur per week bij de congregatie van de Zusters van de Liefde in Schijndel. Zij hebben veel in scholen en de gezondheidszorg gewerkt. Dit was ooit een heel grote congregatie, meer dan 1000 zusters.

inhoud

Koninklijk onderscheiden	1,2
Van de redactie	2
Colofon	2
Op m'n dooie Panakkertje	3
Buitenspeeldag	3
Verslag bestuursvergadering	4
De rhododendrons bloeien	4
Agenda	4

Lees verder op pagina 2

We mogen onszelf in alle opzichten toch wel een koninklijke wijk noemen! Niet alleen kom je aardig wat straten tegen die een relatie hebben met het koningshuis, ook kent onze wijk een aantal geridderden. In deze PAN kunt u het interview lezen dat de redactie hield met Jos Deckers. Hij werd onderscheiden en benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau. 'n Zeer terechte onderscheiding, zo blijkt uit de interessante activiteiten die er achter de voordeur van Jos worden voorbereid en uitgevoerd. Voordeuren nemen sowieso een riante plaats in, in PAN 5...

Verder leest u waar u de bloeiende rhododendron kunt aantreffen in onze wijk en houdt het bestuur u weer op de hoogte van de laatste wetenswaardigheden. Ook het oproepje voor onze kleintjes verdient uw aandacht. De eerste Buitenspeeldag in onze wijk wordt georganiseerd op 14 juni. Laten we massaal beginnen met het gunstig stemmen van de weergoden!

Colofon

Redactie

Fred Gaasendam (hoofredacteur)

Onno Boxma

Loes van Orsouw (vormgeving)

Uitgever

Wijkvereniging de Panakkers

Contact

panakkersnieuws@outlook.com

PAN wordt eens in de twee maanden verstuurd naar de emailadressen van geïnteresseerden in de wijk Panakkers van Nuenen.

In Nederland is hun congregatie afgebouwd; zij is opnieuw gestart in Indonesië. Er zijn nu nog 131 zusters over, met een gemiddelde leeftijd van 86 jaar. De oudste zuster is 103. Zij hebben behoefte aan begeleiding en die verzorg ik nu."

Overigens wordt het Moederhuis Sint-Jozefklooster van de congregatie nu verbouwd, zodat de zusters er tot het einde goed kunnen blijven wonen. Ook worden appartementen gebouwd voor inwoners van Schijndel met een smalle beurs.

Leergeld en Plusminus

Jos is verder actief in de stichting Plusminus, een initiatief van de ouderenbonden in Nuenen en de kerk. Plusminus helpt vooral ouderen bij bijvoorbeeld het invullen van formulieren die te maken hebben met toeslagen en belastingen.

Vanuit Plusminus is in 2003 de stichting Leergeld opgericht. Ook hier levert Jos een bijdrage aan. Deze stichting probeert Nuenense kinderen die leven op de armoegrens te laten deelnemen aan sociale activiteiten die anders buiten hun bereik zouden liggen. Op deze manier kunnen deze kinderen naar een sportclub of werken aan creatieve of muzikale vorming.

Jos schat dat het in Nuenen gaat om tussen de 200 en 300 kinderen. Nuenen is best welvarend, voor deze kinderen is het des te schrijnender als ze niet kunnen meedoen met de anderen. De medewerkers aan deze stichting hebben een achtergrond in het onderwijs of maatschappelijk werk.

Leergeld heeft altijd gesteund op particuliere bijdragen. Die zijn soms genereus. Zo haalden de Oud Prinsen van de Nuenense Dwersklippers in 2015 bij het Grand Gala des Princes voor de stichting Leergeld Nuenen en de stichting Wensambulance Brabant een bedrag van meer dan 27000 euro op.

Voor 2017 heeft de gemeente extra rijks geld voor armoedebestrijding doorgesluisd naar Leergeld. Nu kan de stichting ruimere bijdragen toekennen om de gevolgen van armoede bij kinderen te beperken.

Jos hoopt nog wel even door te kunnen gaan met dit werk. De maatschappij is er niet gemakkelijker op geworden voor mensen die het net wel of net niet kunnen rooien. "De regering heeft op een gegeven moment besloten om een scherper onderscheid te maken tussen betaald en onbetaald om te bevorderen dat zoveel mogelijk mensen aan het werk gaan. Op zichzelf begrijpelijk, maar dan komt er een groep wel heel erg op het minimum te zitten. En dan heeft die groep ook nog te kampen met hoge huren, terwijl mensen die het breder hebben hypotheek hebben met een lagere last dan de huurprijs. Dat baart me wel zorgen. Eenzelfde probleem heb je met éénoudergezinnen, waarbij voor een werkende de buitenschoolse opvang heel duur is."

Fietstocht naar Rome

Naast al deze werkzaamheden is er gelukkig ook tijd voor ontspanning. Met echtgenote Liesbeth heeft Jos ooit een fietstocht naar Rome gemaakt. "Het gekke is dat in Zwitserland fietsen helemaal niet zo'n probleem is. Zwitserland is best plat. Toscane, dat was een enorme inspanning. Overigens hebben we in Zwitserland wel een klein stukje de trein genomen, van Chur naar Sankt Moritz. Maar de rest hebben we gefietst. Toen we uiteindelijk het Sint Pietersplein, onze eindbestemming, naderden, gingen we onbewust steeds langzamer fietsen. We wilden gewoon niet dat er een eind aan kwam, zo hadden we genoten."

En als er dan nog tijd over is, wijdt Jos zich aan zijn schilderhobby. Met name aquarel leren doet hij graag. "Je kunt een aquarel snel opzetten, je kunt meteen aan de slag, dat bevalt me aan deze schildervorm."

Last, but not least: Jos is ook actief in wijkvereniging De Panakkers. "Met name de versterking van de sociale cohesie in de wijk vind ik belangrijk. Bij de Molvense Erven hebben ze dat heel goed gedaan, door een brochure te maken. Dat is feitelijk een aanbodboek waarbij buurtbewoners aangeven wat ze eventueel voor een ander kunnen betekenen: ik wil best een keer de hond uitlaten, ik kan best een keer voor een zieke buurvrouw boodschappen doen. Ik zou graag zien dat we zoiets kunnen bewerkstelligen in onze wijk."

Aquarel door Jos Deckers

Op m'n dooie Panakkertje

Hoewel ik al achttien jaar in onze wijk woon, had ik er tot voor kort nooit goed naar gekeken. Dat veranderde toen mijn vrouw een nieuwe knie kreeg. Als onderdeel van de revalidatie moest ze steeds wat verder wandelen, door krukken gesteund -- en ik liep naast haar voor de morele ondersteuning. Dat wandelen ging natuurlijk niet zo snel; ik kon ook moeilijk 'harder, harder' gaan roepen. Ongelofelijk hoeveel meer je, slenterend met twee kilometer per uur, ziet dan als je met de auto of fiets door een straat sjeest.

Elk huis blijkt net weer anders dan het buurhuis, je ziet ook hoezeer de tuinen verschillen, en vooral besef je hoe mooi en ruim van opzet de wijk wel is. Zeker in mei is elke straat prachtig. Alles staat in bloei, met fraaie blauwe regen, prunus bomen en magnolia's.

De straten zijn ook wat levendiger dan in de winter; je ziet kinderen spelen, en heel wat mensen zijn in hun tuin bezig of maken een praatje met de burens. Het zien van die tuinen had overigens ook het nadeel dat ik besepte dat er nodig wat aan onze voortuin moest worden gedaan. Gelukkig kon ik een opkomend schuldgevoel snel de kop indrukken met de gedachte dat het assisteren van mijn vrouw met haar knie nu even voorgaat.

Onze schuifelwandelingen voerden ons ook door delen van de wijk waar ik nog nooit geweest was. Zo kijken we weliswaar aan de achterkant uit op de achterkant van een paar huizen van de Sophiastreet, en heb ik het achterhoofd van een achterbuurman daar wel eens gezien; maar nu zag ik het huis voor het eerst in achttien jaar aan de voorkant (en bleek er ook een voorhoofd te zijn).

Nu wil ik niet pleiten voor knie- of heupoperaties om je wijk te leren kennen; er is een nog betere manier. Dat is de collecte.

Helaas is die manier bijna net zo pijnlijk als een knie-operatie. De afgelopen jaren kende ik een paar keer een zwak moment ('Draagt u de Hartstichting/Nierstichting een warm hart toe?' beantwoordde ik met het fatale woordje 'Ja.' 'Mag ik u dan vragen, volgende week te collecteren? Het kost niet meer dan twee uurtjes.').

Die collectes waren overigens meestal in een andere wijk, waar ik nog minder mensen kende dan in onze wijk -- en zelfs daar was collecteren uiterst ongemakkelijk. Veel mensen hadden geld overgemaakt en gingen dat omstandig uitleggen. Daarna vergrootten ze mijn ongemak door te verklaren dat ze uit medelijden met mij nog wel een euro wilden gaan zoeken. Zo'n zoektocht kon rustig drie minuten duren, waarbij de deur dicht ging; ik mis nu eenmaal die aimabele en betrouwbare uitstraling die een man als Donald Trump zo kenmerkt.

Anderen staarden wantrouwig naar mij, daarna naar mijn accreditatie, daarna weer naar mij, zich blijkbaar niet herinnerend dat ze me de dag tevoren nog bij zowel de bakker als de slager hadden gezien. Een enkeling probeerde wanhopig een smoes te bedenken waarom het nu net niet uitkwam. Eén keurige mevrouw dook net te laat achter de bank weg. Voor straf bleef ik nog drie minuten voor de deur staan, wat me de gelegenheid gaf het keurige rozenperk en de keurige voordeur te bewonderen.

Wat heb je trouwens een ruime keus in voordeuren! Ik wed dat er in de Panakkers wel honderd echt verschillende voordeuren zijn. Een oude mevrouw kwam met een even oude portemonnaie waaruit ze wat muntjes peurde. Ze merkte erbij op dat het niet veel was maar uit een goed hart kwam -- en de bijna ontroerende manier waarop ze dat zei maakte dat ik er weer vier deuren tegen kon. De minst pijnlijke momenten waren die van de botte weigering: 'Geeft u om MS? Nee, totaal niet.' Ongeveer zoals ik wel eens iemand met een belangrijke boodschap aan de deur tegemoet treed: 'De ondergang van de wereld laat u toch niet koud? Jawel hoor.'

Het schrijven van dit verhaaltje heeft me zoveel tijd gekost dat onze voortuin (een onvruchtbaar stukje grond, behalve voor fanatieke onkruidplantjes en een onafzienbare stroom nieuwe versies van een onduidelijk boompje) helaas vandaag niet van het ergste onkruid kon worden ontdaan. Maar morgen ga ik het doen, op m'n dooie akkertje.

Onno Boxma

Uitnodiging straatspeeldag

Op woensdag 14 juni wordt de jaarlijkse Buitenspeeldag georganiseerd: een activiteit voor kinderen in de buurt. Op die dag worden overal in ons land straten afgesloten voor verkeer, zodat kinderen er zonder gevaar naar hartelust kunnen spelen.

Anke Prins en Myerle Hendrix gaan ervoor zorgen dat de Panakkers voor de eerste keer gaat deelnemen aan deze nationale straatspeeldag.

Het plan is om de Sophiastreet autovrij te maken van 13.30 tot 17.00. Er wordt gezorgd voor enkele activiteiten en wat te snacken en te drinken, maar het gaat er natuurlijk om dat er op straat gespeeld kan worden. De doelgroep is kinderen tot een jaar of 12, maar iedereen is uiteraard welkom. Verder aan iedereen het vriendelijke verzoek om de auto op die dag niet in de Sophiastreet te parkeren.

Voor meer informatie kunt u e-mailen naar ankesanders@gmail.com.

Uit de wijkvergaderingen van 27 maart en 22 mei

27 Maart

De algemene ledenvergadering (ALV) was erg druk bezocht. Dat stemt het bestuur positief, want dat betekent dat de wijkvereniging leeft in de wijk. Er wordt nog gepraat over aanpassingen aan het Huishoudelijk Reglement. De notulen van de ALV zullen niet onverkort worden doorgestuurd aan alle leden. De volledige notulen zijn te verkrijgen op aanvraag. Er moet een jaarplan komen. Tevens zal er meer aandacht komen voor buurthulp, onder meer met een artikel in de nieuwsbrief. De ALV voor 2017 staat gepland voor de eerste helft van november.

Uit de rondvraag blijkt dat er ongeveer 20 personen aanwezig waren op de toelichtingsavond over groenbeheer van de gemeente. De gemeente heeft serieus geluisterd naar iedereen. Zij gaf aan dat elke vorm van overlast gemeld moet worden bij de gemeente. Waar mogelijk onderneemt de gemeente dan actie.

De Groencommissie heeft een mail ontvangen van een bewoner die van mening is dat het groenonderhoud echt een aangelegenheid is van de gemeente. Voorstel is om deze mail voor te leggen aan de gemeente om te zien wat haar standpunt hierin is.

22 Mei

1. Jan-Hein Swartjes maakt, in overleg met Loes van Orsouw en Jan Jacobs, grote vorderingen met het produceren van een website voor onze wijkvereniging. Naar verwachting is de website binnen twee maanden operationeel.

2. De kascommissie heeft de jaarlijkse kascontrole verricht, en alles akkoord bevonden. Penningmeester Anke Prins merkt op dat ongeveer een kwart van de leden van de wijkvereniging de tien euro contributie voor 2017 nog niet heeft betaald. Voor het geval de e-mail van 11 april jl. u is ontgaan, geven we hier nogmaals de oproep tot betaling van 10 euro aan IBAN NL 31 RABO 0315949546 t.n.v. A.H. Prins, onder vermelding van Wijkvereniging Panakkers en uw naam en adres.

3. Van de groencommissie:

Enige weken geleden is een bijeenkomst op het gemeentehuis gehouden over de groenvoorziening in onze wijk.

Ongeveer 20 wijkbewoners waren aanwezig.

De bewoners van de Sophiastraat hebben als enige straat van de wijk positief gereageerd op de door de gemeente geboden mogelijkheid om stukken groen in hun straat in eigen beheer te nemen, in goed overleg met, en met ondersteuning van, de gemeente. In de andere vijf straten blijft de gemeente haar -- beperkte -- onderhoud verrichten.

De rhododendrons bloeien

De groenstrook die de Europalaan scheidt van de Panakkers heeft een stevige metamorfose ondergaan. Bij de reconstructie van de Europalaan voor het Hoogwaardig Openbaar Vervoer is de groene wal stevig onderhanden genomen. Aanvankelijk resulteerde dat in het verwijderen van een flink aantal grote bomen, met als resultaat een steeds kaler wordende heuvel, iets dat in de wijk met groeiende verontrusting werd gadeslagen.

Maar in het prille voorjaar plantte Rasenberg in een rap tempo een grote hoeveelheid nieuwe struiken en bomen. Johan Vlerken van Rasenberg geeft aan dat er zomereiken geplant zijn, haagbeuken, pluimessen en espen. Ook zijn er lindenbomen geplant, vrijwel een vanzelfsprekendheid in Nuenen. Verder schietwilgen, een laag blijvende struikvorm, en de zogeheten donzige eik, die het heel goed doet samen met de al eerder genoemde pluimes en zomereik. U zult ook nog bolacacia's aantreffen, een klein blijvend bol boompje. De slagroom op de taart was de aanleg van het grindpad, waardoor de groene wal nu een parkachtige aanblik heeft gekregen.

Rasenberg is nu klaar met beplanten, hetgeen betekent dat het achterste gedeelte aan de kant van de wijk in de richting van de vijver onbeplant blijft en vooral met gras begroeid zal blijven.

Helaas hebben enige vandalen ook al wat vernielingen aangericht aan de struiken, maar dat is gelukkig weer hersteld.

Het meest in het oog springend op dit moment zijn de rhododendrons. Rasenberg heeft een flink aantal struiken geplant. Ze zijn nu nog niet zo groot, maar in de komende jaren kunnen ze tot grote struiken uitgroeien met een mooie bloemenpracht. Als we in het voorjaar tegen elkaar kunnen zeggen: de rhododendrons bloeien, weten we ook zeker dat de lente definitief is aangebroken.

Fred Gaasendam

agenda

14-06-2017: straatspeeldag

30-07-2017: sluitingsdatum kopij

06-08-2017: PanAkkersNieuws 6

Heeft u informatie die voor de wijkvereniging van belang is?
Heeft u ideeën of leuke aanvullingen voor deze nieuwsbrief?
Hebben wij soms iets gemist?
panakkersnieuws@outlook.com

